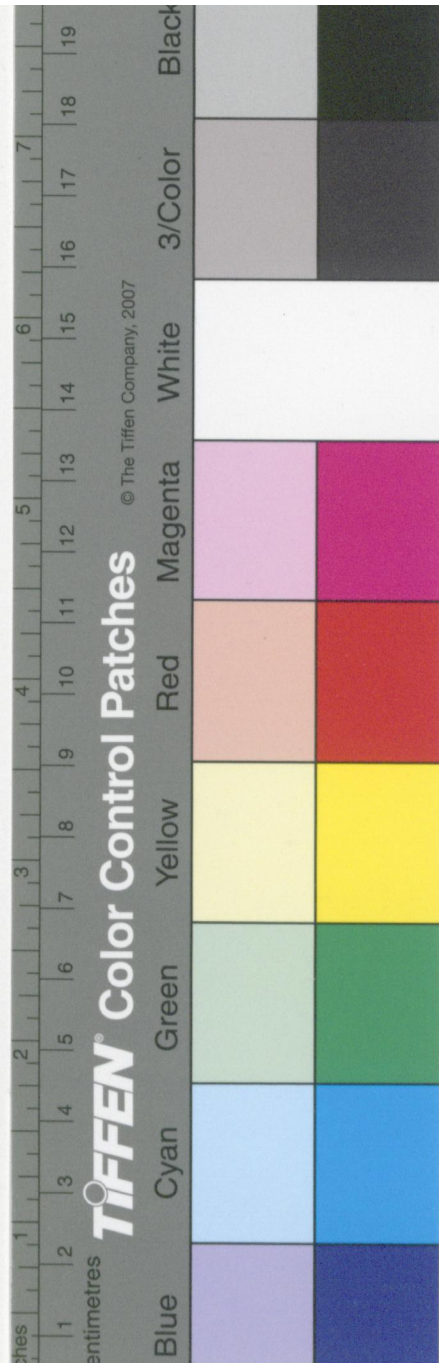

Meiningen 27 Okt 1903

Älskad Annie o N.

I går skuff jag till Elm på misst, utan
att veta om hon redan är hemma.
Som jag inte har några hemlighet med
den här eller den andra skuff jag denna
gången till Er, hoppandes att någon får det
jag beskriver. Jo jag afsynade min
porträtt i det stället af flera
större minnelseantals plus en officiell
med sin som varo 2ur Tafel befordren.
I dag förtogs resan till till Altenstein,
för att uppmätta den gamla hertigen
och vara porträtt. Med det heta var
jag ej så högt, ty jag vet ju så väl
huru som ej liknar och att jag kan
göra tusen gånger bättre. Men när något
beräknas har den bli det genomförd
det kan jag försäkra. - Var det oro
för resan jag är ju ganska med resförmåga
eller en Thüringer Ost som vid middag
i går fastnat i magen - annars jag var
frästen aus i det. Kl. 8 var jag färdig
packad in min taffel och så reste vi af
i kunglig vagn, skulle du veta, stor salong

Med Sofran och lemdoir - ungefär
1 timme på jernväg genom ett forstunat
landskap. Kommer vi ihåg Bskar
Pletsch o. Ludvig Richters gamla och
gamalmodiga teckningar med stora
på höjderna, Kvarnar, i förgrunden
och bondgårdar med höga spetsiga
gäflar. Närmast så den Thüringen ut-
sigt glömd att säga att prinsen
vid kaffet i morgon öfverraskade
mig ut på det - "C'est quelque chose
dont vous avez besoin en route
et que vous n'avez pas. - och det
var ett mycket vackert vackert cyr-
elut med guld och svarta stenc, ny-
stiga måsten, ten jag. "Ce sont des
couleurs non de blanc", så hon.
Hon tal näml i Meinungen, så
blifvande Landesamutter som hon
är, och pointera att hon är
prinsessa, och att hon är
hon sin engelskhet. - från stationen

Den kungens en stor landan väntar
reite vi först upp i bergens trer
Liebenstein der prinsen har en
(en stam) sommarvika, den här
ten Altenstein - en summa 1 1/2
timmes färd. I Altenstein var den
gamla hertigen, med sin nu spåda fru,
f. d. Mädespelerska, greifran v.
Heilburg. Den här var det så hertigt
vackert. Att jag verkligen aldrig kunde
föreställa mig något så skönt. - Tänk
En det hertigliga solstäm, hela Thüringen
wald med blånad fjärran skummande
i höstens alla färger, klippor och
gamla ruiner. Sofanvaren med
Murgard, målhundarna och
linder, och så stora högt upp i gammal
tyg skil, öfvervuxet med klängväxter.
Trä med blommor anm, det är
hjärtat och faran i hundatal i backen
na. - Den gamla hertigen är sten-
dof, och jag fick lof att antitydelsen
min mycket felaktiga tyg för att
han skulle förstå något av oss.

